

26 SEPTEMBER - 3 OKTOBER 2016

PERNILLA LJUNGKVIST

WWW.PERNILLALJUNGKVIST.SE

För konstnären Pernilla Ljungkvist har 7dagar-stipendiet varit en möjlighet för att för testa sin deltagarbaserade performance *Pernilla Ljungkvist/The Psychic Artist -Ger dig Dödsögonblicket* som museibesökarna fick ta del av under helgen.

– Det kommer ur att jag plötsligt blev rädd för döden, jag ville därför försöka återskapa dödsögonblicket för att på så vis övertygas om att det inte är något att vara rädd för, säger Pernilla som inför projektet gick en kurs för att bli diplomerad Psychic Artist.

– Där blev jag visad det där ögonblicket när man går från levande till död. Nu guidar jag deltagarna till att uppleva sitt eget dödsögonblick och sen försöka rita av det. Det är helt ofarligt och man bestämmer själv om och hur länge man vill delta.

Konsten var tidigt en naturlig väg för Pernilla Ljungkvist.

– För mig var det först teater som lockade men som 20-åring studerade jag performance-art på folkhögskola i Haparanda. Där fick jag testa allt inom konstformen och blev helt fast.

2006 började hon på Valand och fortsatte där att arbeta med performancekonsten. Tidigt fastnade hon för dansformen Butoh, som hon även studerat på plats i Japan.

– Inom butoh är man en slags transformator som tar

in känslor och upplevelser i sig för att transformera dem och sedan låta dem studsa tillbaka till publiken. Lite som att man blir en spegel för publiken att se sina egna känslor genom. Butoh har följt mig sen Haparanda och är en självklar del av mitt seende, min konst och intresset för mänskliga mekanismer, känslor, rädslor och utforskandet av dem. Jag vill förstå människor och få dem att se sig genom mig. De senaste åren arbetar hon alltmer i samarbete med och nära människor i sina verk.

– Förr levererade jag mer till publiken som mottagare, nu strävar jag efter att interagera med min publik. Där vill Pernilla undersöka vad som sker i mötet med andra och vad som kan utvecklas. Hennes verk är alla sinsemellan olika, men med det gemensamma att hon ofta utgår från gruppdynamik och sociala experiment.

– Jag är nyfiken på hur vi fungerar i grupp, exempelvis i hemliga sällskap och sekter. Vad är det som gör att folk kan ge upp sitt eget för gruppen. Det är också intressant att se vilka som gör motstånd och hur. Hon arbetar uteslutande konceptuellt och använder sig av den teknik eller metod som krävs.

– För mig är inte mediet i sig det viktiga, utan vad verket behöver och landar i. Men genomgående arbetar jag långsiktigt och gillar när saker och ting får ta tid, säger en konstnär som nyfikenheten undersöker det allmänmänskliga.

– Jag bjuder in folk att uppleva saker på egen hand eller tillsammans med mig. Många har en bild av att konst är något visuellt, men jag är mer intresserad av det som sker inuti och de tankar som föds där.